

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 631

12 tháng 8 năm 2007

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thực tâm

*Thực tâm hành pháp rõ chơn tà
Phật pháp chơn hành tự xuất ra
Học hỏi không ngừng rõ chính tà
Qui nguyên giếng mồi i tự phân hòa*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 25/10/97 đến 31/10/97

Copyright 2007 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thế gian hay ca tụng tình yêu tại sao ?
- 2) Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm thân thì phải làm sao ?
- 3) Làm sao biết được tình thương của Chúa nơi nơi đều có ?
- 4) Tại sao mọi người trông chờ ?
- 5) Hành trình quang khai là sao ?
- 6) Xoay chuyển tình Trời, chuyển vào đâu ?
- 7) Người giàu càng ngày càng tham thêm, tại sao ?

<p>1) Atlantic city, 25/10/97 7 : 03 AM <i>Hỏi : Thế gian hay ca tụng tình yêu tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thế gian hay ca tụng tình yêu là vì biết một không biết hai, tưởng lầm là đúng. Tình yêu có thương thì phải có ghét, nhiều loại khác nhau, thỏa mãn tình dục cũng gọi là yêu. Yêu Trời yêu Phật, dứt khoát bỏ đời qua đọa, mới thật là yêu trọn lành, giải quyết cho phần hồn tương lai khỏi bị sa đọa, tiến hóa tới vô cùng, mới thật yêu, toàn thân thanh nhẹ, không chấp nhận bất cứ sự trược ô nào xâm chiếm tâm thức, nung nấu sự trong lành trong chu trình tiến hóa, thật sự về không và thanh nhẹ</p> <p>Kệ : <i>Thực tâm tu luyện hướng tâm về Vĩnh cửu cảnh Trời chẳng bối bê Gan tác trong lòng không dấy bận Bình tâm học hỏi tự về quê</i></p>	<p>2) Atlantic city, 26/10/97 7 : 03 AM <i>Hỏi : Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm thân thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Muốn đạt tới sự hòa bình của tâm lẫn thân, thì phải thực hành pháp khử trừ lưu thanh, lần lần sẽ thấy rõ tập quán xấu đã và đang thực hiện trong tâm xác của chính mình mà sửa tiến, bằng không thì sẽ gia tăng tánh hư tật xấu, nghiệp lực sẽ gia tăng, đã khổ lại càng khổ thêm</p> <p>Kệ : <i>Thực hành cải tiến chuyển đêm đêm Rõ lẽ hồn ngu tự sửa thêm Phù hợp ý Trời tâm chẳng động Vô sanh thức giác tự mình yên</i></p>
<p>3) Atlantic city, 27/10/97 5 :00 AM <i>Hỏi : Làm sao biết được tình thương của Chúa nơi nơi đều có ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tất cả sự ban chiếu từ cọng cỏ cho đến ánh sáng xây dựng và diu tiến như sanh đều của đấng tạo hóa đã và đang hình thành khắp các nơi như : cơm gạo sười ấm tình người, điện năng dồi dào cung ứng cho nhưn sinh không ngừng nghỉ, liên hệ với nhau rất mật thiết trong xây dựng. Làm người động loạn vì sự tham lam, mà đành quên ơn phước của Trời Đất đã tận độ, biến thể của nó là công cao ngạo mạn, không tu và mất hẳn sự tiến hóa của tâm linh</p> <p>Kệ : <i>Không tu không rõ hành trình tiến Tạo động lo âu chỉ tạo phiền Giờ giấc không minh tâm tạo động Thực hành trật tự tự mình yên</i></p>	<p>4) Atlantic city, 28/10/97 2 :55 AM <i>Hỏi : Tại sao mọi người trông chờ ?</i></p> <p>Đáp : Thừa mọi người bằng lòng xây dựng niềm tin trong thanh tịnh, luôn luôn mong chờ một sự ban bố tốt đẹp trong nội tâm không ngoài sự bằng an</p> <p>Kệ : <i>Nhớ thương tự thức tự phân bàn Gặp gỡ chung vui cảm thấy an Qui hội tình người trong ý thức Tin lành đã đến chính Trời ban</i></p>

<p>5) Atlantic city, 29/10/97 5 :00 AM <i>Hỏi : Hành trình quang khai là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa lúc chưa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì vẫn thường hay tranh chấp và lo âu. Sau khi thực hành pháp lý qua ba năm thì càng ngày càng thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình, nhiên hậu mới bằng lòng sửa tiến, càng tiến càng mở tâm mở trí, tự cảm thức sáng suốt hơn xưa, tự gây thành một tập quán tốt, tâm lượng càng ngày càng mở rộng hơn, thấy rõ đời và đạo</p> <p>Kệ : <i>Dấn thân tự sửa tự vươn cao Giải mở trí tâm tự bước vào Uyển chuyển thực hành trong thực chất Cảm thông thiên địa điển dôi dào</i></p>	<p>6) Atlantic city, 30/10/97 6 :25 AM <i>Hỏi : Xoay chuyển tình Trời, chuyển vào đâu ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự xoay chuyển tình Trời chuyển vào khỏi óc của vạn linh, mỗi phần cảm thức mỗi khác, tùy theo trình độ mà cảm nhận trực tiếp hay là gián tiếp đó thôi</p> <p>Kệ : <i>Ban hành tâm thức chung giềng mối Cao thấp như nhau chẳng thực lùi Xây dựng chính mình tìm lối thoát Xác thân thanh trực tự mình vui</i></p>
<p>7) Atlantic city, 31/10/97 4 :50 AM <i>Hỏi : Người giàu càng ngày càng tham thêm, tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người giàu càng ngày càng muốn có thêm, vì lẽ leo lên lưng cọp rồi thì không ai muốn xuống cả, vì sợ cọp cắn, không cách gì cứu cả. Người tu mục đích muốn thoát cảnh lao lý ngục tù, phần hồn hướng thượng tự giải, thì mới đúng, nếu tiếp tục cầu xin thì sẽ giam mình trong bóng tối, lo âu càng ngày càng gia tăng, tâm khổ xác cũng không yên, sống trong định luật nhân quả, lúc chết sẽ học khổ hơn người thường, tội tham dục khó xóa</p> <p>Kệ : <i>Chết rồi xác thác ra ma quỷ Âm phủ buộc tội lại phải qui Khổ cảnh triển miên trong dấy động Vui buồn lẫn lộn dự trường thi</i></p>	

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hỏi : Xin ông Tám phân giải dùm cho chúng tôi cái linh cảm và linh tính của con người nó như thế nào?

Đáp: Cái linh tính của con người tu về bên pháp lý này đó thì một thời gian, trung tim bộ đầu nó hé hờ, thì con tim nó được mở, thì lúc đó cái phần hồn đó, là người ta kêu bằng Mô Ni Châu, ngồi nhắm con mắt thấy ánh sáng, thì cái linh tính nó mở. Nó mở là trong lúc đó mình nhẹ nhàng rồi, thoát ra khỏi cái con tim, thì trong lúc mình công phu họ động một tiếng nhẹ mình cũng biết, hay là mình nghĩ một cái việc gì, nhưng mà mình cũng bán tín bán nghi, mình thấy cái người này tánh tình không tốt, nhưng mà nói ra thì nó đúng. Đối diện với nhau, hai người gặp, cũng như tôi thường nói, khi không mình đương ngồi bình an không thấy bệnh hoạn gì hết, mà thấy cái người đó vô, kể mình thấy cái đầu nó nặng, hay là bên tay trái hay bên tay mặt nặng, mình hỏi tại sao, tại sao mà mà coi bộ nó buồn bực vậy? Thì đối phương nó khai hết. Bởi vì mỗi ngày mình thanh lọc, thì cái điện nó tung lên bộ đầu, nó mới mở khớp xương ngay chỗ xoay óc đó, thì cái điện nó xuất phát đi ra, nó rút ra thường trực thì con tim nó mới hé hờ. Còn về phần duyên điện ở bên trên đó, thì cái đó họ đi tới cực thanh cực tịnh nó mới có được, thì lúc nào nó cũng sẵn sàng sáng rọi cũng không khác gì cái đèn pha mấy ngàn volt vậy đó. Lúc đó mà hỏi cái gì nó xét cái này, mở cái này. Lúc đó nó không có sợ những tiếng động nữa, vượt mức, kêu bằng phi phạm rồi, nó không có sợ bất cứ một tiếng động, dù bom nổ cũng thây kệ, nó không có sợ. Mà những người mới, tu linh tính vừa mở đó, thì nó sợ tiếng động, đốt pháo kể nó đương công phu nó cũng nhảy nhồm nữa, hay là đương công phu nghe người ta gõ cửa nó cũng nghe tiếng rất lớn, vượt lên trung tim, lên trên cực thanh cực tịnh rồi thì không còn cái vấn đề đó nữa.

CẢM ƠN BẠN ĐẠO THAM DỰ TRẠI HÈ LƯU LUYẾN

Thiền Viện Nhân Hòa và bạo đạo vùng Tây Bắc Hoa Kỳ xin cảm ơn quý bạn đạo từ Canada, New York, Florida, TV Hai Không, Sacramento, San José, Nam California , v.v... đã đến tham dự Trại Hè được Thầy đặt tên là Trại Hè Lưu Luyến. Chúng tôi cũng không quên cảm ơn quý bạn đã luân phiên trở tài nấu nướng những món đặc biệt như Phở Thềm của Calgary, phục vụ bạn đạo xong là vội bán Quán cho San José nấu Mì Quảng, v.v...

Chúng tôi rất mong được gặp lại quý bạn đạo vào mùa hè năm tới tại Thiền Viện Hai Không như chúng ta đã dự tính.

Thiền Viện Nhân Hòa.

THƠ

Nhớ ơn Thầy

Ơn Thầy khắc cốt ghi xương
Biết bao khổ nhục dẫn đường cho con
Dạy con hiểu đạo vuông tròn
Dịu con từng bước vào trường Càn Khôn
Đời là cánh tạm thể lương
Dạy con tỏ rõ con đường tu thân
Dạy con chớ có mê lầm
Luân hồi nhiều kiếp khó tầm Chơn Như
Dạy con thấy rõ tánh hư
Trau dồi Tâm Pháp thối hư chẳng còn
Ơn Thầy sánh tựa bằng non
Con xin ghi nhớ vẹn toàn đường tu
Để cho Hồn thoát thân tù
Trở về Thiên Quốc học tu hoài hoài
Từ đây đại nguyện sửa sai
Thường xuyên niệm Phật cả ngày lẫn đêm
Giữ cho thanh nhẹ êm đêm
Tâm thân thường lạc xây nền Đạo Tâm

Kính bài

Thiên Ân - Missisauga, 26-7-07

==

Thâm Ân

Ơn Thầy xin khắc đậm vào tâm
Cố gắng công phu để sửa lầm
Nguyện quyết theo Thầy hành Chơn Pháp
Đời đời ghi tạc chữ thâm ân
Thiên Ân - Missisauga, 26-7-07

====

Ơn Thầy

Thầy đã giảng dạy hết tâm hơi
Thực hiện Nam Mô phải nhớ lời
Di Đà sáu chữ Chơn Tâm niệm
Rửa sạch ưu phiền trí thánh thơi
Di Đà sáu chữ con ráng niệm
Chỉ được vài câu lại nghĩ điên
Nào bánh nào quà, nào gắm vóc
Rồi tiền, rồi bạc nghĩ liên miên!

Thương con Thầy nhắc mãi bên tai
Ráng niệm nghe con – ráng thuộc bài
Tâm niệm hồn minh ! thần trí sáng!

Ơn Thầy dạy dỗ dám đâu sai

Con tìm mọi cách để thuộc bài
Sáu chữ Di Đà trước mắt ngay
Màu tím, màu hồng, màu bạch ngọc
Vàng tươi, xanh thắm giữa chơn mây

Nhưng mà con vẫn...bài không thuộc!!!
Tập lại từ đầu, tập lắng tai
Từng chữ... từng chữ không bắt buộc
Thả lỏng, tâm không để học bài

Sáu chữ...sáu chữ rất ít thôi
Thế mà rất khó nuốt cho trôi
Giờ con thấu hiểu ơn Trời bể
Thầy đã cho con một cuộc đời

Kính bài ,

Dương Ngọc- Missisauga 1995

====

ĐIỂN GIẢI NGHIỆP

Chỉ có Điển giải nghiệp tâm,
Quần quanh vẫn tự mê lầm sắc không.
Ngữ ngôn lý luận lòng vòng,
Say mê vọng tưởng trèo tròng nghiệp duyên.
Ai người thật muốn qui nguyên,
Hãy vào Điển Giới phá xiềng vô minh !
Thong dong cất bước đấng trình,
Vượt trên ràng buộc sắc thình tục phàm.

TĐ. PN, 26-07-2007

THIÊN TÂM.

====

THƠ VÀ ĐIỂN

Làm thơ mất điển bởi tâm đời
Kiến thức tìm câu ghép chữ lời
Lấy trí nghĩ suy gây mất điển
Trụ tâm thừa tiếp đạt chơn lời
Đạo đời đôi lẽ cần phân tỏ
Phàm thánh hai đường chớ mập mờ
Thượng đảnh ai đà gom tụ điển
Tỏ tường Thanh Điển hoá văn thơ.

TĐ. Phú Nhuận, 04-08-2007

Thiền Tâm.

NHÌN MƯA

Mùa mưa đã đến đất Phương Nam
Cảm xúc trong tôi lại ngập tràn
Thơ đời không còn ham thích nữa
Thơ đạo từ đâu cứ dâng tràn.

Cha ơi ! Có phải Cha buồn lắm ?
Khi đời chưa hết kẻ gian tham
Các con còn dại chưa tinh thức
Mong đợi, chờ trông lệ chưa chan.

Nước mắt Cha rơi sao thấm thía
Như đục lòng con mau lên nha

Mạt pháp hạ ngươn sắp hết rồi
Mau cùng hiệp nhất, thỏa lòng Cha !

Tân Phú, 11-07-2007

Thanh Dũng.

===

PHÁP BÁU

Pháp báu Thầy trao rất rõ ràng
Lời vàng ý ngọc tựa Xuân sang
Bạn ơi ta đừng hành lên nhé
Trì chí, chuyên cần đất “Kim Cang”.

Tân Phú, 10-07-2007

Thanh Dũng.

BẠN ĐẠO VIẾT

KHÓA HÈ LƯU LUYẾN

Thiền Viện Nhẫn Hòa tổ chức một khóa hè từ ngày 22 tháng 7, 2007 cho đến hết ngày 27 tháng 7, 2007 và được Thầy đặt cho cái tên là Lưu Luyện. Ngay từ ngày 21 các bạn đạo khắp nơi kéo về Thiền Viện, các hoa đua nhau nở như hoa Mai Oroville, hoa Hồng Canada và hoa Hồng Sacramento, hoa Cúc Oregon, Lê Cúc, Kiều Cúc Canada, hoa Cúc e áp San Jose, có cả chim Quyên nam California, chim Phụng Sacramento cũng bay và có Nguyễn Minh Châu từ New York, Hiệp từ Florida, phái đoàn Canada khoảng 17 người, phái đoàn bắc Cali cũng khoảng mười mấy người, nam Cali khoảng trên 10 người cùng các bạn đạo khác từ Oregon và các bạn đạo địa phương cùng về chung vui, tổng cộng trên dưới 63 người. Ban chuyển vận làm việc thật vất vả, đôi khi đến 2 giờ sáng mới đưa được bạn đạo về đến Thiền Viện, tuy nhiên các bạn đạo như anh Phú, anh Hưng, anh Long vẫn luôn luôn vui vẻ, tinh thần phục vụ rất cao, thật là đáng phục.

Thiền Viện Nhẫn Hòa ở tại thành phố Olympia, thủ phủ của Tiểu Bang Washington được mệnh danh là Tiểu Bang xanh vì ở đây một năm có 365 ngày thì có 300 ngày mưa.

Thiền Viện Nhẫn Hòa là một tòa nhà kang trang một tầng lầu tọa lạc trên 7 mẫu đất đầy thông được trồng và sắp xếp một cách khéo léo và rất mỹ thuật, đằng sau là một khu rừng chưa khai phá, sự hài hòa giữa thiên nhiên hoang dã và sắp xếp của bàn tay con người tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp. Trước mặt Thiền Viện là Hòn Non Bộ được thiết kế theo ý nghĩa Thiên Địa Nhân được tô điểm bởi các cây phong đỏ, cây thông, các hoa, Nước từ Hòn Non Bộ chảy xuống một hồ nhỏ. Trên hồ có vài khóm hoa súng màu trắng, màu cánh sen, màu đỏ làm tăng thêm vẻ duyên dáng của hồ. Chung quanh hồ có một cây phong màu đỏ được 60 tuổi, rất đẹp, có những cây thông chỉ cao khoảng 30, 40 cm nhưng cũng đã 40 tuổi, ngoài ra còn có cả trúc cây và trúc bụi. Đa số những cây thông quý và lạ trong Thiền Viện có được là do công lao sưu tầm của anh Long, đặc biệt có một cây thông Nhật Bản cao khoảng 60 feet, một cây thông Tứ Xuyên. Trong Thiền Viện có đủ loại thông với đủ loại lá khác nhau và chiều cao khác nhau, được trồng và sắp xếp một cách rất công phu và đẹp. Ngoài ra còn có những cây ăn trái như cây táo, cây lê tây, lê ta, mận. Nhìn toàn bộ khung cảnh của Thiền Viện thì chúng ta mới thấu hiểu được biết bao nhiêu công sức và bao nhiêu tâm huyết và bao nhiêu đóng góp của các bạn đạo tiên phuông và các bạn đạo địa phương.

Chương trình của khóa hè là:

Từ 5:30 đến 7:30 sáng: thiền chung

Từ 8 giờ đến 9: điếm tâm

Từ 9 giờ đến 12 giờ sáng: thảo luận mục Bé Tám.

Từ 12 giờ đến 1 giờ thiền chung.

Từ 1 giờ đến 2 giờ: ăn trưa, sau đó tự do.

Từ 3 giờ đến 5 giờ chiều: thảo luận về các đề tài như: các bạn đạo trẻ có những chương trình gì hay ý kiến gì cho sự phát triển của Vô vi, thái độ đúng đắn của người tu vô vi và có bạn đạo nào có sáng kiến xây dựng gì khác v.v..

Từ 5 giờ đến 6 giờ chiều: ăn tối, sau đó tự do.

Tối từ 11 giờ đến 1 giờ : thiền chung.

Ngay từ ngày đầu sinh hoạt đã tung bừng náo nhiệt vì sự có mặt của hai danh hệ vô vi là Lai Sách Thi từ Canada và “Tây Thi” từ nam Cali. Tiếng cười không bao giờ dứt. Ngày đầu tiên Minh Châu điều khiển chương trình mục Bé Tám, ngày thứ nhì anh Kiệt San Jose điều khiển chương trình. Cả hai buổi đều rất sôi động. Các bạn đạo hăng hái phát biểu về những câu hỏi của Thầy về hành thiền, minh tâm kiến tánh, điển, sự tu tiến của người hành gia v.v.. Ý kiến chung của đa số bạn đạo là phải tu tâm sửa tánh, siêng năng hành pháp và hành pháp cho đúng, thường xuyên niệm Phật, và các bạn đạo trao đổi với nhau kinh nghiệm tu tập. Có những bạn đạo đóng góp ý kiến rất sâu sắc và chân thành. Buổi chiều về phần bàn cãi và thảo luận, đa số ý kiến đều đồng ý là bây giờ Thầy đã lớn tuổi rồi nên để cho Thầy nghỉ ngơi, không nên làm phiền Thầy nhiều, Thầy cũng đã dạy hết rồi. Có hay không có Thầy anh em cũng nên cố gắng tu hành, cùng nhau họp mặt mỗi năm, khuyến khích nhau, giúp đỡ nhau tu tiến, như vậy Thầy mới không uổng công. Các bạn đạo trẻ có ý kiến là Thiền Viện là chung của mọi người, vì vậy bất cứ bạn đạo vô vi nào nếu có khả năng và phương tiện có thể đóng góp công sức mà không nên có tâm phân biệt. Ngoài ra thế kỷ 21 là thế kỷ của khoa học kỹ thuật nên trong tương lai cố gắng thiết lập một hệ thống “internet conference” nghĩa là nếu có hội thảo ở đâu thì các nơi khác cũng có thể thấy, thăm dự và lúc đó Thầy chỉ cần ở một chỗ mà thấy được sinh hoạt của anh em, và các bạn đạo cũng có thể thấy được hình ảnh của Thầy.

Trong hai ngày đầu mưa suốt ngày, tuy nhiên các bạn đạo có thể ở trong phòng khách ngắm nhìn mưa rơi trên hồ, hoặc ngồi trong phòng ăn rộng lớn ngắm nhìn mưa rơi trên những hàng cây thông rất là thơ mộng. Qua ngày thứ ba, trời bắt đầu tạnh, buổi sáng sớm Thiền Viện đắm chìm trong sương mù giống như khung cảnh Dalat, khi nắng bắt đầu len lén nhẹ lên, các hoa cúc đại đóa đua nhau khoe sắc, Thiền Viện giống như được đặt trên một tấm thảm nhung màu Bích Ngọc lấm chấm những hòn ngọc màu vàng, trời xanh trong vắt, không khí thật trong sạch và nhẹ nhàng như hơi thở của thiên thần, Thiền Viện như ở trong một chiều không gian khác, xa hẳn trần tục. Trời nắng đẹp nên mọi người đề nghị đi tắm suối nước nóng. Vì quá đông

nên Ban Tổ Chức chia ra làm hai nhóm, một nhóm đi ngày hôm nay, một nhóm đi ngày mai, các bạn đạo nào không thích đi tắm suối nước nóng thì tự túc ra biển chơi. Đường đi ra suối nước nóng khoảng gần 3 tiếng đồng hồ. Suốt dọc đường đi phong cảnh rất tráng lệ và hùng vĩ, một bên là rừng thông bát ngát, một bên là Vịnh và hồ. Trong lòng mọi người đều cảm thấy lân lân rất khó diễn tả. Khi đến suối nước nóng, mọi người đều vui đùa thỏa thích, ngâm mình dưới hồ nước nóng, ngược nhìn lên bầu trời trong xanh, chung quanh là những rặng thông cao ngút, giống như khung cảnh thần tiên. Qua ngày thứ năm, trở lại chương trình bé Tám, anh Lý Vĩnh và anh Sách Thi điều khiển chương trình, những câu hỏi và những câu trả lời đều rất hữu ích cho mọi người. Mọi người hăng say thảo luận những câu hỏi Thầy đưa ra. Và trong phần đề nghị cho cuộc họp mặt tới, các bạn đạo đồng ý là năm sau 2008 sẽ tổ chức khóa sống chung ở Hai Không vì phái đoàn Calgary không có Thiền Viện, phái đoàn Nam Cali cho biết là Thiền Viện Vĩ Kiên thì đang sửa chữa chưa xong. Ngày giờ của Khóa Sống Chung năm 2008 sẽ được thông báo sau.

Trong những ngày sinh hoạt ở Thiền Viện có rất nhiều chuyện vui và chuyện khó tin mà có thật khiến cho mọi người không bao giờ quên được Trại Hè Lưu Luyến. Chuyện thứ nhất là trong phái đoàn Canada có một cảm tình viên của vô vi, đi theo bà xã vì thương vợ và chiều vợ, có bệnh mắt ngủ lâu năm, và rất là khó ngủ. Tối ngày đầu tiên, dàn âm thanh nổi của Lý Vĩnh và Sách Thi vang lên gần như là suốt đêm. Tiếng ngáy còn lên bổng xuống trầm nghe đã lắm. Ngày hôm sau các bạn đạo hỏi vị đó là hôm có ngủ được không? Vị đó trả lời là ngủ rất ngon. Chuyện vui thứ hai là trong buổi thiền sớm lúc 5, 6 giờ sáng, ngoài tiếng giảng của Thầy, khắp nơi vang lên tiếng ngáy lên bổng xuống trầm cùng hòa tấu với tiếng nói

của Thầy. Kết luận là các bạn đạo nào Trời ban cho một giọng ngáy phong phú thì không nên lấy đó làm buồn hoặc mắc cỡ, hoặc tìm cách trị bệnh tốn tiền, vì tiếng ngáy có thể trị bệnh mất ngủ cho người khác. Ngoài ra đó còn là phương tiện thử tâm các bạn đạo xem bạn đạo có bực mình không, có khó chịu không, có thương yêu tha thứ không, có thanh tịnh không. Còn vị nào ngồi thiền, khi nghe tiếng ngáy mà vẫn tỉnh bơ, tâm không giao động, nghe như không nghe thì biết rằng định lực của mình rất là thâm hậu. Còn một chuyện đặc biệt khác dành cho quý bà là ai muốn tóc đen trở lại, tóc mọc nhiều ra thì xin liên lạc với chị Long, tuy rằng trên đầu chị Long không có sợi tóc nào cả, đây là bí truyền không thể phổ biến công khai được.

Trong những giờ tự do có những sinh hoạt như đốt lửa trại đêm thứ nhất, các bạn đạo nướng bắp, nướng bánh tráng, và ban nhạc Biên Yêu Hai Không hát bài Nhẫn Hòa Lưu Luyến theo điệu nhạc bài hát Đêm Tàn Bền Ngự, lời của bạn đạo Xuân Mai như sau:

Ai về Nhẫn Hòa
Cho ta nhẫn cùng
Nhớ chẳng non nước thanh bình
Có khóm rừng xanh
Lưu luyến bao tình
Thương nhớ bạn hiền
Ngày vui ta sống bên nhau
Tình thương lưu luyến bên nhau
Sương xuống trên bến ao xanh lững lờ
Ai nhớ chẳng ai
Non nước thanh bình
Có những ngày xanh
Lưu luyến bao tình
Thương nhớ bạn hiền

Chắc các bạn đạo phải rất là nhẫn vì các ca sĩ cứ hát đi hát lại mãi và cứ nghe tiếng nhạc sĩ Ái “ừ” nhắc: khoan...khoan...rồi vô.

Sau màn hát, các bạn đạo thay phiên nhau kể những mẫu chuyện vui.

Sinh hoạt khác là các bạn đạo đi bộ chung quanh Hòn Non Bộ, các bạn trẻ nhảy dây, qua ngày sau mọi người đều tham gia nhảy dây kể cả Lý Vĩnh, Sách Thi và các bạn đạo trên 70 tuổi. Các bạn vui đùa như trẻ thơ, trong lòng mọi người tràn đầy hạnh phúc. Ngoài ra anh Long có mở quán trà, chỉ mở cửa khi có sự yêu cầu của khách. Thời xa xưa xa xưa các tiên ông ngồi gốc thông đánh cờ, uống rượu ngâm thơ, vào thế kỷ 21, các tiên ông, tiên bà, tiên cô, tiên cậu, ngồi dưới gốc thông uống trà Ô Long, và ăn ...chocolate. Sinh hoạt đặc biệt khác là các bạn đạo nam xúm nhau đốn 4 cây to trong khuôn viên của Thiền Viện chỉ trong vòng nửa buổi. Ngoài ra có những buổi biểu diễn múa Tai Chi của “Tiết Duyệt Sư Thái”, của bạn đạo Minh ở San Jose, múa Thái Cực Quyền của Minh Châu, múa võ của bạn đạo Kiệt ở San Jose.

Thầy đã dạy là phải tịnh khẩu niệm phật, khẩu khai là thần khí tán, nhưng có lẽ vì quá vui nên đa số bạn đạo thay vì mở huệ nhãn, huệ nhĩ thì mở lộn huệ khẩu, nên các bạn đạo nói chuyện vang trời, và cùng nhau tâm sự liên tu bất tận, có lẽ vì vậy mà các bạn đạo hiểu nhau nhiều hơn, tình thương mến gia tăng nhiều hơn và mọi người thật sự sống trong tình thương chân thật và hạnh phúc tuyệt vời.

Ngày chót Ban Tổ Chức cho đi thăm quan núi Rainier là núi cao nhất nước Mỹ. Trên đường đi Ban Chuyển Vận cho bạn đạo ghé một chỗ rất đặc biệt là những hình tượng điêu khắc làm bằng những thanh sắt hoặc bằng những khúc gỗ khô, đủ kiểu rất lạ mắt, cho thấy rằng óc tưởng tượng của con người thật là phong phú. Núi Rainier thật là hùng vĩ và đẹp, rừng thông bát ngát, sườn núi mọc đầy bông hoa muôn màu sắc, có thác nước chảy xuống, trên đỉnh núi vẫn có tuyết phủ trắng xóa tạo thành một bức tranh tuyệt diệu mà người ngắm không muốn bỏ ra về. Tối về có một buổi văn nghệ từ giữa, ai có tài gì đều đem ra giúp vui. Mọi người yêu cầu bạn đạo Vượng múa lèo, nhưng anh Vượng từ chối lý do là vũ nữ đã già

rồi, anh chỉ cho chiêu lại show múa lèo của anh trong Đại Hội Hùng Vĩ Giao Liên, làm mọi người cười lăn cười bò. Anh Lâm hát một bài do anh đặt lời, và giới thiệu Thiền Viện Hai Không ở bắc Cali sẽ tổ chức khoa sống chung năm 2008. Ban Tổ Chức còn tặng cho mỗi bạn đạo một tấm hình mà các bạn đạo chụp chung trước Thiền Viện Nhẫn Hòa. Vì quá vui nên Ban Tổ Chức quên cả tuyên bố bế mạc.

Mỗi ngày ban tổ chức đều có gọi điện thoại báo cáo diễn tiến và sinh hoạt của Thiền Viện cho Thầy biết, Thầy rất vui, và khi bạn đạo cho biết là năm sau sẽ tổ chức khóa sống chung ở Hai Không thì Thầy nói to lên: Tốt!

Trong những ngày sống chung, Ban Tổ Chức và các bạn đạo địa phương làm việc không ngừng nghỉ, tinh thần phục vụ rất cao, khiến mọi người rất cảm động. Tu sinh Mỹ âm thầm dọn dẹp, nhà bếp, phòng ăn, phòng khách lúc nào cũng sạch bong. Chị Vượng, cô Kiều đi chợ hằng ngày, trên bàn ăn lúc nào cũng đầy trái cây, café, trà, bánh. Chị Trúc, chị Cúc Oregon, chị Long thường trực ở nhà bếp lo miếng ăn cho các bạn đạo. Kỳ này mọi người học được một chiêu rất là hay cho vấn đề ẩm thực: sang tiệm ăn. Ngày đầu Minh Châu mở quán cháo New York, qua ngày sau sang tiệm lại cho phái đoàn địa phương mở quán com, sau đó tiệm được sang cho phái đoàn Canada mở tiệm Phở Thêm, tiệm được sang cho phái đoàn San Jose, mở tiệm Mì Triều Châu, tiếp theo phái đoàn Nam Cali mở tiệm Com Tấm Bì và sau cùng sang tiệm lại cho phái đoàn địa phương mở tiệm Bún Xào. Các bạn đạo nữ rất thích chiêu này vì như vậy mọi người đỡ cực và có thể tham gia mục Bé Tám và Hội Thảo. Trong kỳ tới tổ chức tại Hai Không, bạn đạo nào có món gì đặc biệt xin e-mail trước để cho Ban Tổ Chức mua nguyên liệu để sẵn vì từ Thiền Viện xuống chợ phải mất khoảng cả tiếng. Các bạn đạo trong ban chuyên vận thì khỏi nói, cực hơn ai hết. Cuộc vui nào cũng có lúc chấm dứt, ngày hôm sau là ngày chia tay, ai ai cũng bùi ngùi trong lòng, những ngày ngắn ngủi vừa qua như cánh sóng trong thiên đàng, không ai muốn trở về trần gian nhưng cũng phải chia tay vì mọi người còn nặng nợ thế trần.

Trước khi kết thúc bài này, xin được đăng bài thơ của chị Xâm phu nhân của bạn đạo Ai “ù”:

Kỷ Niệm khóa Hạ tại Thiền Viện Nhẫn Hòa

Trại hè lưu luyến bạn đồng tu,
Cỏ biếc non xanh ngút ngàn lý thú,
Cao vút ý chu du trời lam nước rộng,
Mẫu chuyện vui (cười) ròn tan thu ngắn quãng đường dài,
Khỏa lấp ưu tư, xóa nhòa đổ kỵ,
Tình đạo, tình đời tao ngộ những thâm sâu,
Phục vụ chung vui, góp bàn, hòa tan một cõi,
Ăn độ chan hòa, trời ban, đâu khỏi ý trùng tu,
Phút luyến lưu, mệnh mang giao cảm mỗi thâm tình,
Cùng nhắc nhớ minh tâm và kiến tánh,
Sống chung vui diu nhau trong thanh nhẹ,
Chuyên pháp luân thường chuyên đến khôn cùng.

Xin hẹn tái ngộ quý bạn đạo thân thương ở Thiền Viện Hai Không. Thiền Viện Hai Không có nét đẹp đặc biệt hoang dã, từ cốc của Thầy phóng tầm nhìn về phía chân trời, sẽ thấy được biển và đồng bằng ở dưới núi, bảo đảm trong lòng các bạn đạo sẽ thấy man mác.

San Jose, ngày 4 tháng 8 năm 2007

Hoàng Vân